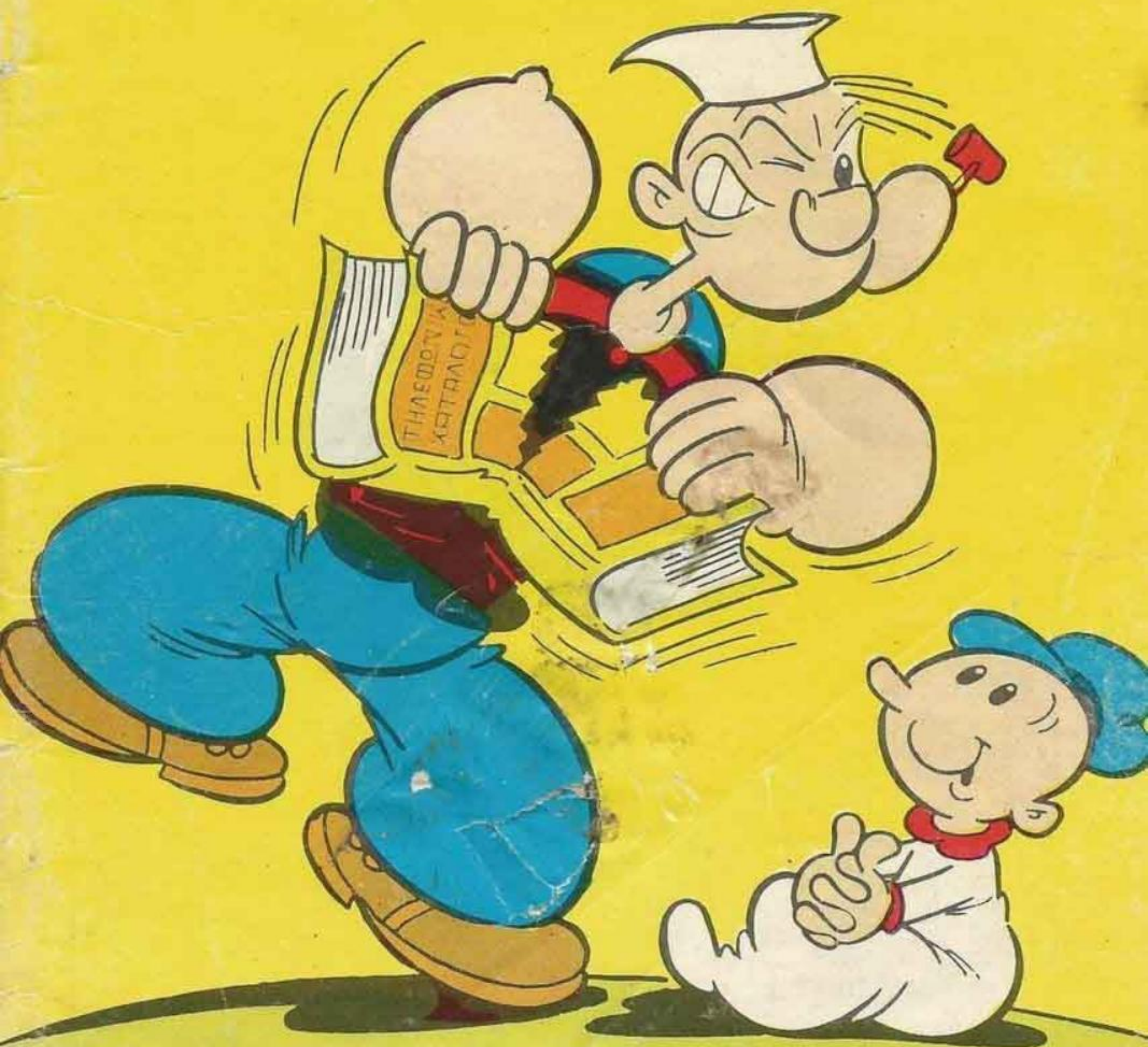

ΠΟΠΑΪ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΣΕΝΙΟΦΟΦ

2

... Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ 007 ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΔΩ -
ΜΑΤΙΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΦΥΛΑΕΙ Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΙΚΟ -
ΠΟΣΙΟΠΛΙΣΜΕΝΗ
Μ' ΕΝΑ ΡΟΠΑΛΟ!

... Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΙΚΟΠΟΣ ΣΗΚΩ -
ΜΕΙ ΤΟ ΡΟΠΑΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕ -
ΡΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΟΥ 007 ΤΟ ΧΤΥ -
ΛΗΜΑ!

... ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑ -
ΝΕΤΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ
ΤΟΝ ΑΠΕΙΛΕΙ ΚΑΙ ΓΥ -
ΡΙΖΕΙ ΑΠΟΤΟΜΑ...

ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΒΡΟΝ-
ΤΟ ΚΑΙ Η ΞΑΜΘΗ ΚΑΤΑΣΚΟ-
ΠΟΣ ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ
ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΘΕΙ...

... ΑΥΤΟΣ ΤΗ ΣΗΚΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ
ΜΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΜΕ ΤΑ ΑΤΙΣΑΛΕΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ...
Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΤΟΝ ΕΡΩ-
ΤΕΥΕΤΑΙ...

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ! ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ! ΤΙ
ΑΝΤΡΑΣ Ο ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
007...

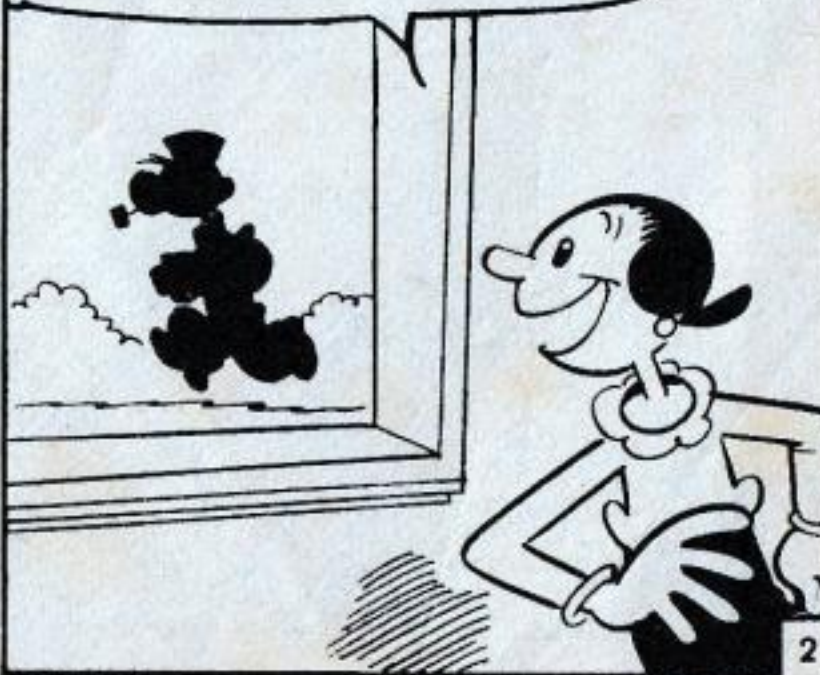
ΑΧ! ΜΑΤΑΜ ΚΙ' Ο ΠΟΠΑΥ
ΙΑΝ ΤΟΝ 007...

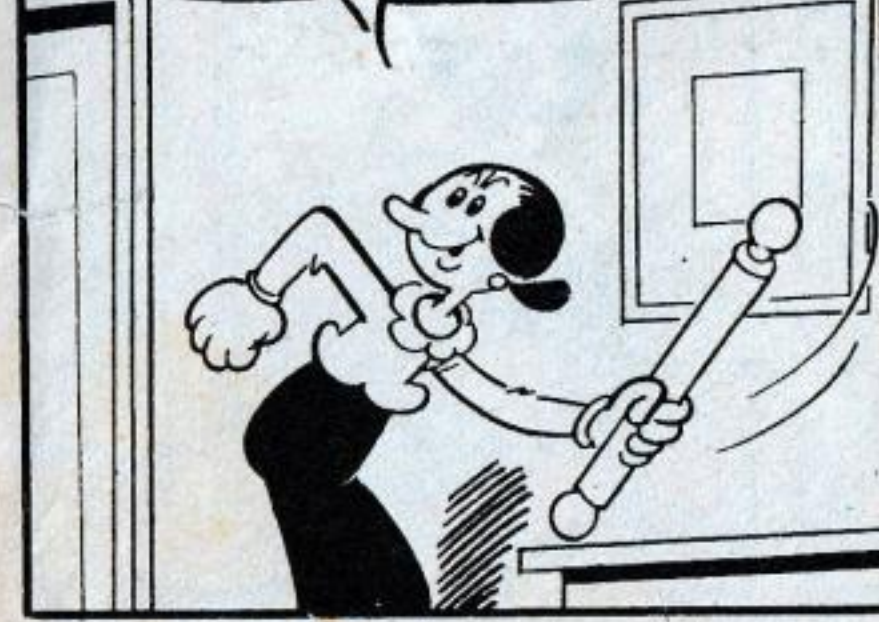
ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ Μ' ΑΓΟΡΑΣΕ
ΔΥΟ ΚΟΥΡΤΑ ΣΠΑΝΑΚΙ! ΑΣ ΠΕΡΑ-
ΣΕ ΜΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΕ ΤΗΝ
ΟΛΙΒ!...

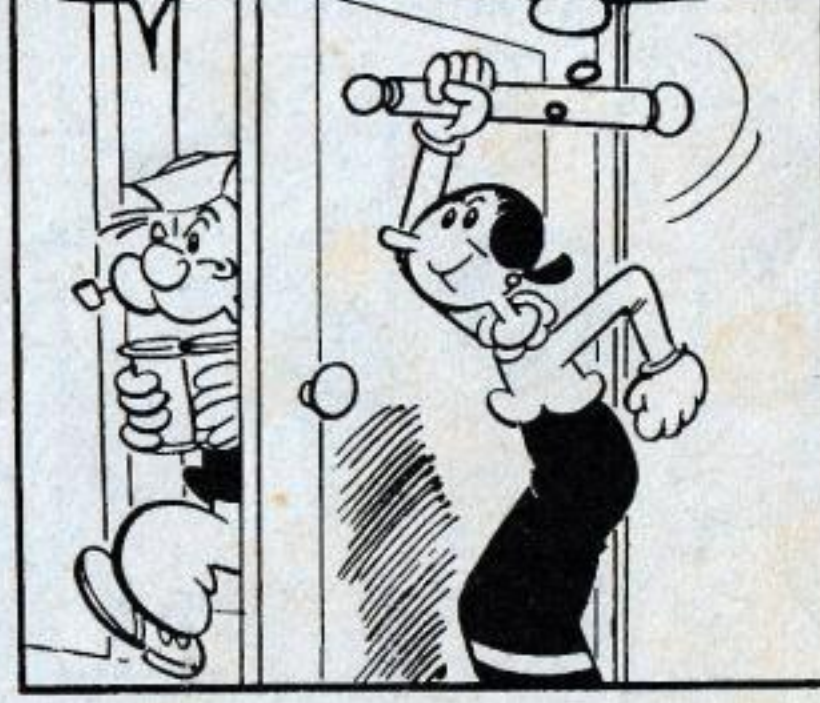
ΕΙ, ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΠΟΠΑΥ! ΘΑ
ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ!

ΕΓΩ, ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΡΟΠΑΛΟ ΠΟΥΧΕ Η
ΞΑΜΘΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΘΑ ΧΡΗ-
ΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΑΝΟΙΓΕ ΦΥΛΛΟ!

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ,
ΟΛΙΒ!

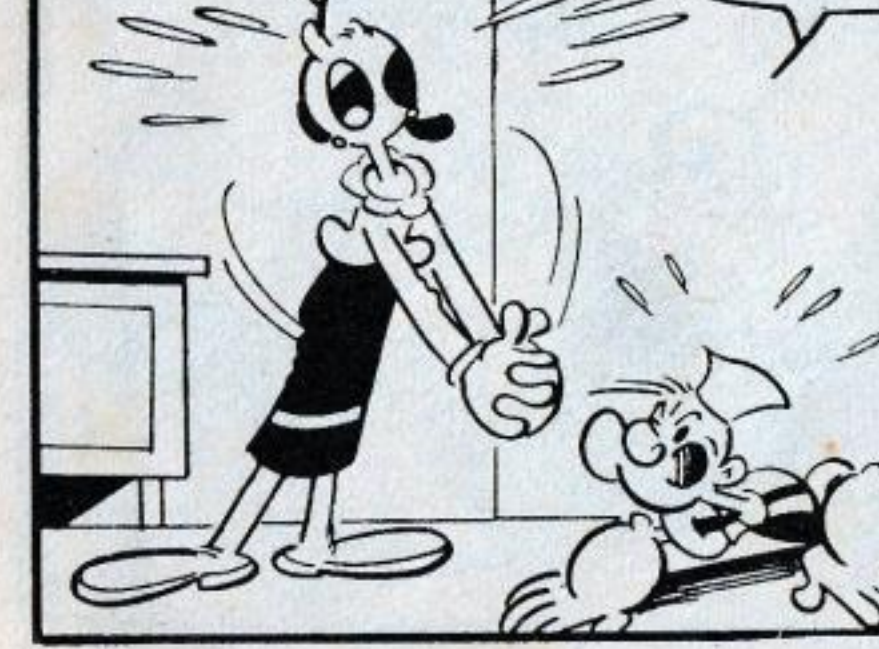
ΟΟΥΡΓΚ!

ΜΠΑ! ΟΥΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΠΟΣ Η-
ΤΑΝ ΤΟ ΞΥΛΟ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕ ΤΟ
ΦΥΛΛΟ!

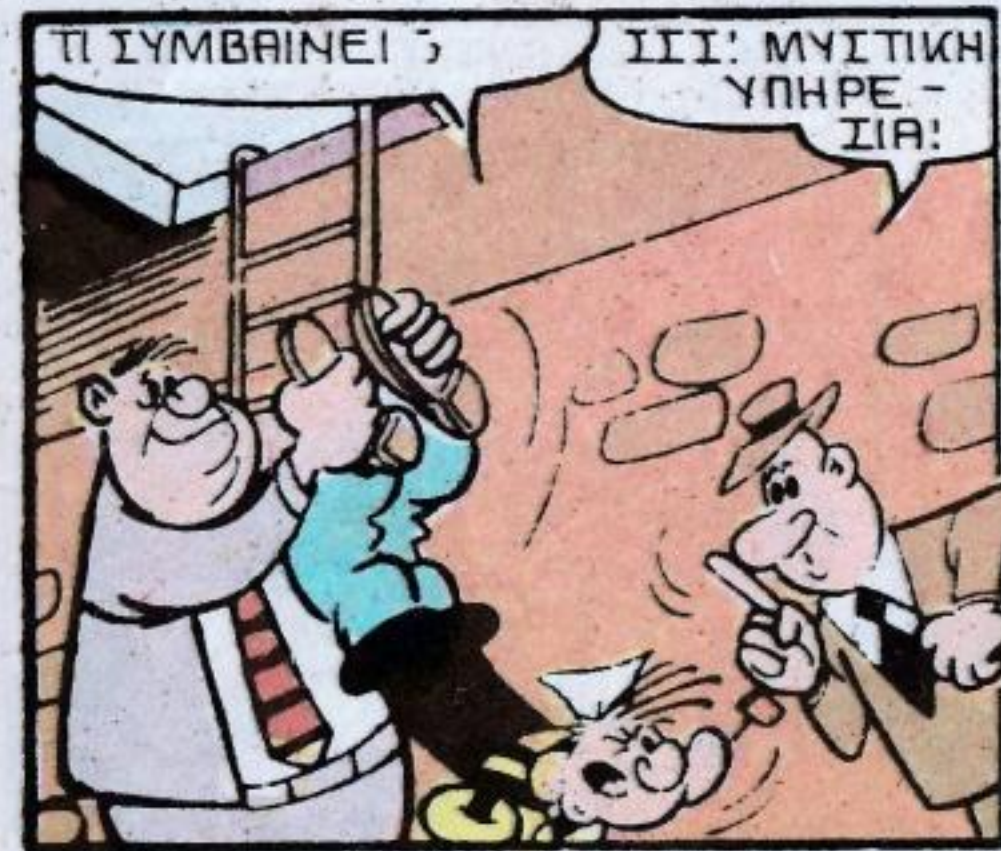

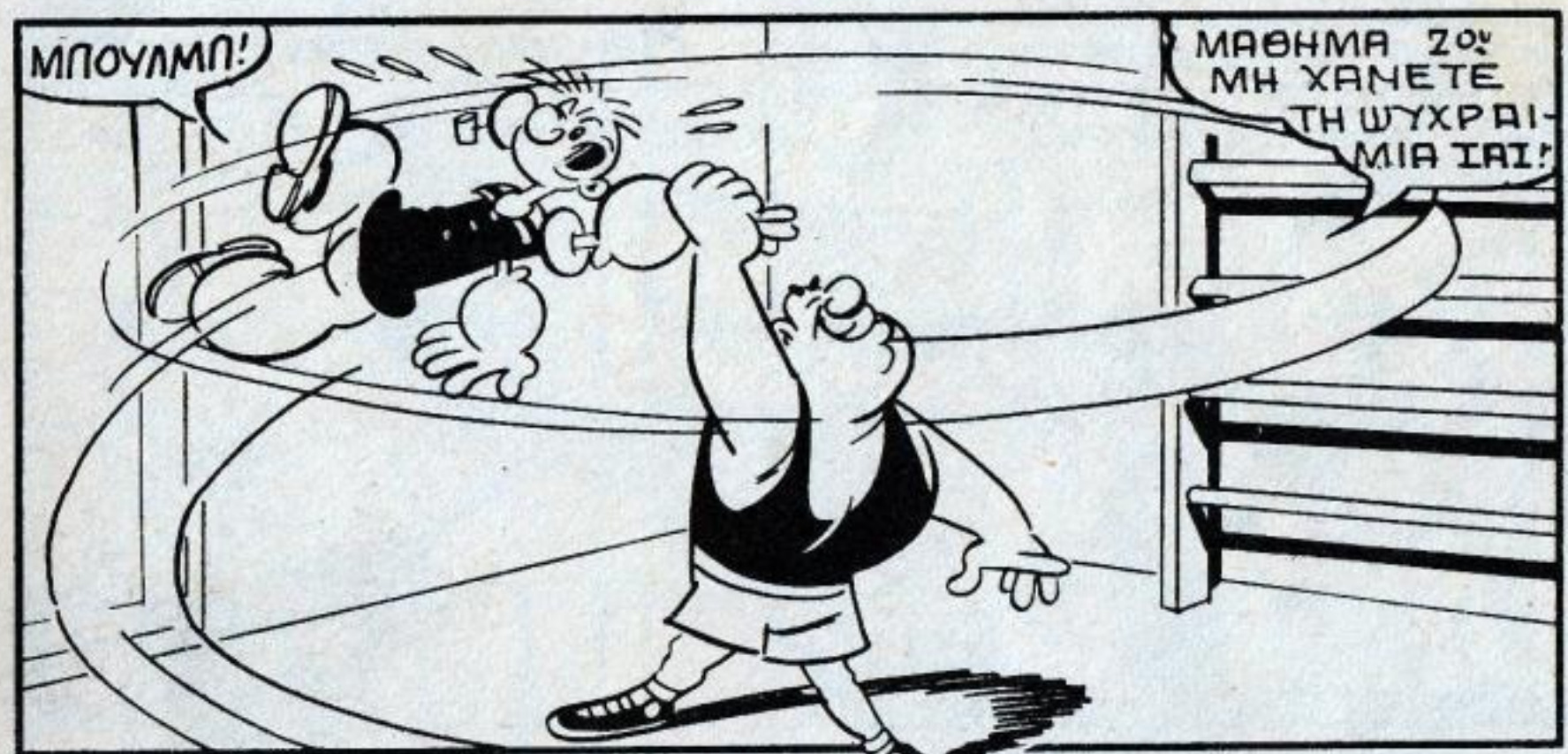
ΙΝΙΘΩ! ΙΝΙΘΩ! ΟΠΟΠΑΥ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΙΑΝ ΤΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ
007!...

ΤΙ Σ' Ε-
ΠΙΑΣΕ,
ΟΛΙΒ!

ΞΕΡΟΥΜΕ ΤΗ ΚΑΤΑΙΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ, ΑΛΛ' ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑΜΕ Ν' ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥΣ!...

ΚΑΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΝΑΙΣ

ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙΣ ΕΙΣΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΕΙΣ!...

ΧΜΜ!

ΠΑΡΕ ΜΑ ΔΕ ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΟΛΙΒ!

ΟΛΙΒ! ΕΙΣΑ! ΑΚΟΜΑ ΘΥΜΟΜΕΝΗ!

ΘΑ ΞΑΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ, ΠΑΛΙ!

ΛΟΙΠΟΝ!

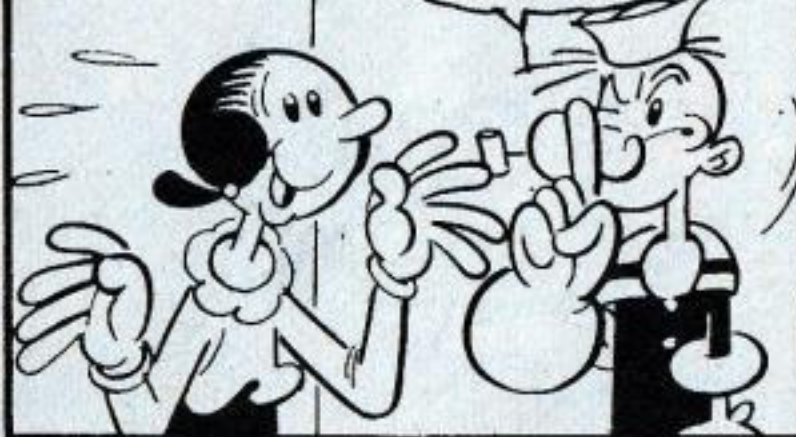
ΕΙΠ! ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΠΕΙΣ ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΕΡΑ!

ΕΚΑΝΑ ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΥΡΑ ΜΕ ΣΠΑΝΑΚΙ! ΕΓΙΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ!

ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑ! ΕΙΣΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΣΑΝ ΤΟΝ ΟΟΤ;

ΣΙΣΙ! ΜΗ ΦΩΝΑΖΕΙΣ! ΕΙΜΑΙ ΣΕ ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΩ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ! ΣΙΝΩ 2!

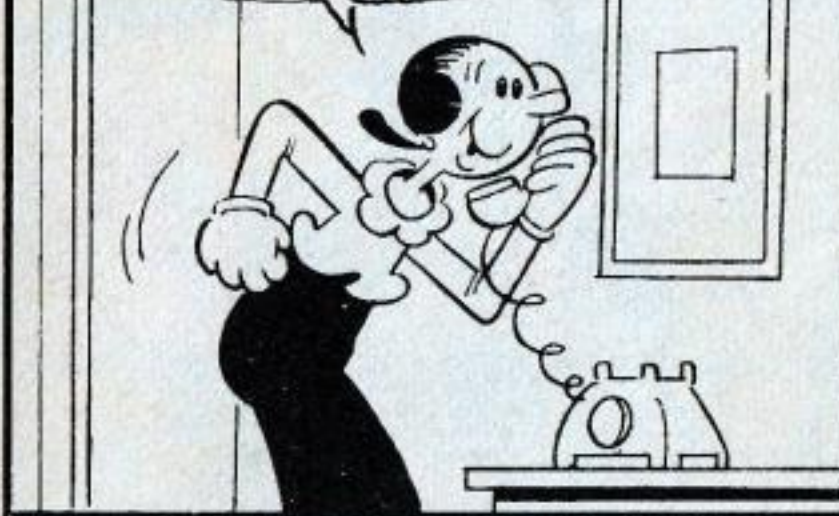

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΣ! ΘΕΥΓΟ!

ΤΙ ΑΝΤΡΑΣ Ο ΠΟΠΑΥ ΜΟΥ!

ΕΜΠΡΟΣ! ΕΙΣΑΙ ΓΕΝΟΒΕΦΑ; ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ Ο ΠΟΠΑΥ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΙΝΩ 2!

ΑΚΚ... ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΩΣ Ν' ΑΡΧΙΣΩ!... ΠΟΥ ΙΤΗΝ ΟΡΓΗ ΝΑ ΞΕΡΩ ΠΩΝΑΙ Η ΣΙΝΩ 2!

ΟΥΛΠ! ΕΙΣΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ; ΘΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΩ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ!...

ΑΡΧΗΓΕ, ΕΒΑΛΑΜ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΠΑΥ ΝΑ ΜΑΣ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙ!...

ΚΑΙ ΠΟΥ ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ!

ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΔΑΣ, ΤΗΣ ΞΑΔΕΛΦΗΣ ΜΙΑΣ ΦΙΛΗΣ ΤΟΥ ΠΟΠΑΥ!...

ΓΚΡΟΥΝΤ! ΘΑ ΤΟΝ ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ! ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ;

ΝΑ, ΕΔΩ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ, ΛΕΕΙ: ΟΔΟΣ 7 ΘΕΑΛΑΙΩΝ ΑΡΙΘ. 5...

ΩΡΑΙΑ! ΠΑΜΕ!

ΘΑ ΤΟΥ ΣΤΑΙΣ ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ, ΕΤΣΙ!

ΜΠΑ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΡΩ ΚΑΝΕΝΑ ΙΧΝΟΣ!...

ΝΑ ΠΑΡ' Η ΟΡΓΗ!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ ΕΙΣΥ; ΤΙ ΓΥΡΕΥΕΙΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ!

ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΔΕΞ!

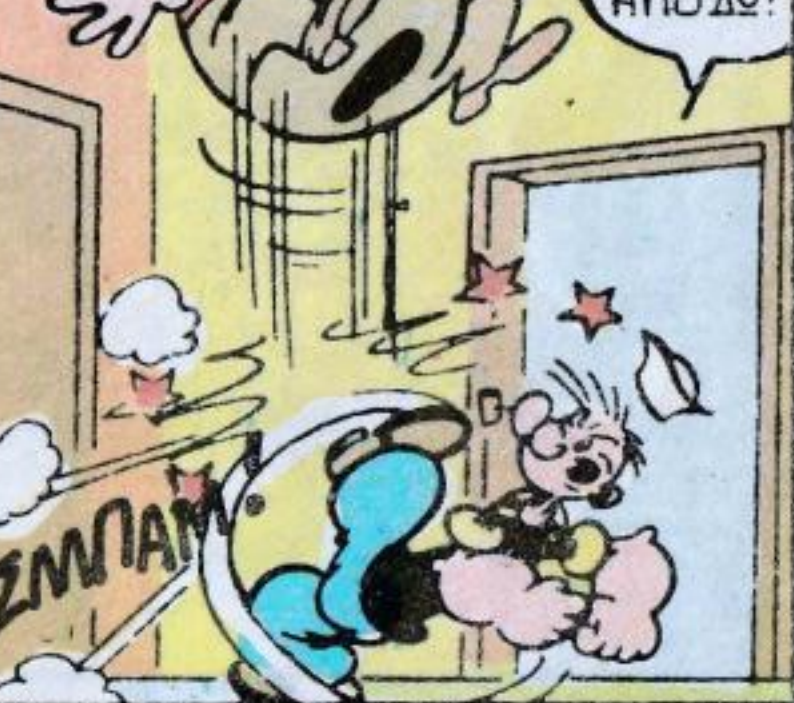
ΑΚΟΥΣ ΕΚΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ!...

ΕΊΠ! ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΗΤΑΝ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ!

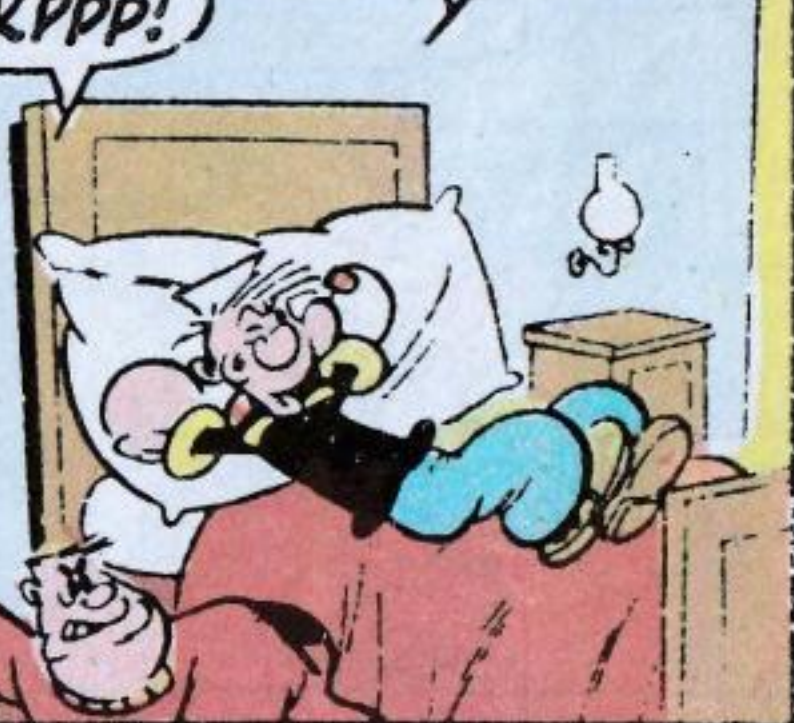
ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΔΕΞ!

ΓΚΟΥΡΓΚ!

ΤΙ ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ! ΓΚΡΡΡ!

ΘΑ ΠΙΑΣΩ Τ' ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΜΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΩ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΜΕ ΤΗ ΜΥΤΗ!

ΕΜΠΡΟΣ Ξ ΕΙΣ ΕΙΣΑΙ ΓΕΝΟΒΕ-ΦΑ; ΘΑ ΣΟΥ ΔΗΓΗΘΩ ΤΙ ΕΠΙ-ΝΕ ΑΙΜΕΙΣΙ!

ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΑΚΟΜΑ ΑΝ ΘΑ ΤΟΝ ΤΙΧΟΤΟΥΜΕ ΜΕ ΠΟΛΥΒΟΛΟ!

ΓΚΡΡ... ΑΙ ΜΗ ΚΑΘΟ-ΤΑΝ Η ΟΛΙΒ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΒΟΜΒΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΓΑΜΕ!

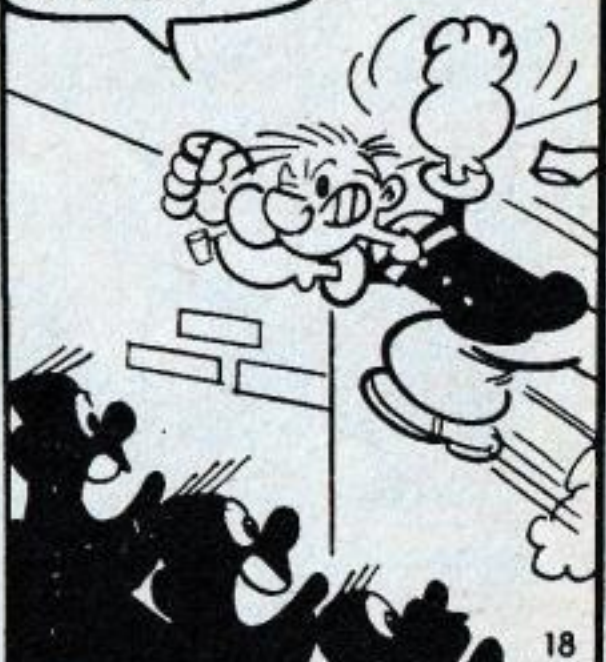
ΕΜΠΡΟΣ Ξ ΤΙΣ ΑΑΧ!

ΑΡΧΗΤΕ, Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΔΑΣ ΜΙΑΣ ΞΑΔΕΛΦΗΣ ΜΙΑΣ ΦΙΛΗΣ ΤΗΣ ΑΡΡΑ-ΒΟΝΙΑΣ ΤΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΠΑΥ ΤΗΛΕΦΩ-ΝΗΣΕ ΣΕ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΘΑΛΑ-ΜΟ...

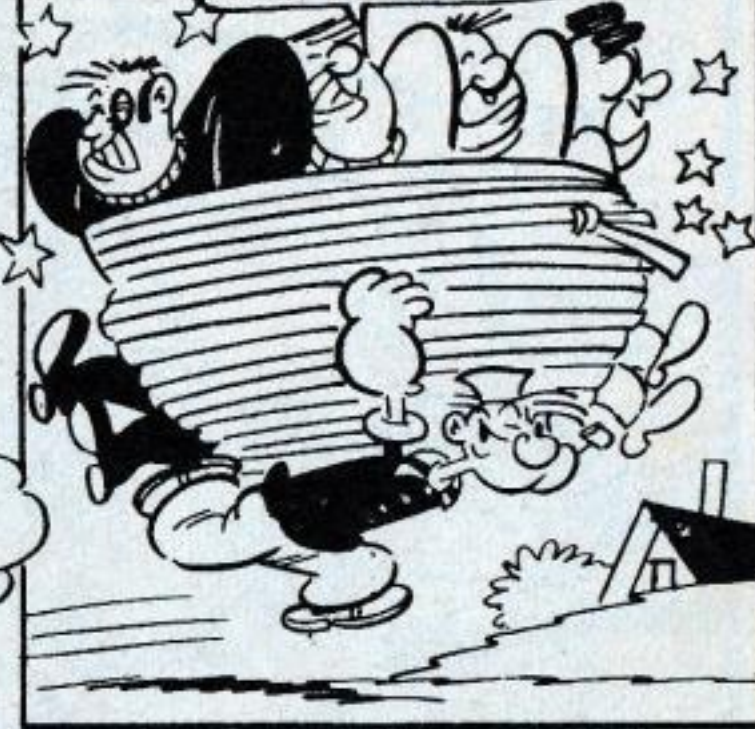
ΖΗΤΩ! ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΡΑΣΩ!

ΑΧ! ΟΧΙ! ΑΧ! ΒΟΗΘΕΙΑ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΣΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ!

ΟΛΑ ΕΝ ΤΑΞΕΙ! Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΙΝΙΩ! ΠΙΑΣΤΗΚΕ!

ΜΠΡΑΒΟ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑ-ΛΑΒΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!

ΠΑΡ ΑΙΜΕΙΣΙ ΝΑ ΒΡΩ ΤΗΝ ΟΛΙΒ!

ΠΟΠΑΥ, ΖΕΙΣ!

ΝΑΙ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΕ ΛΕΥΤΕΡΩΣΩ!

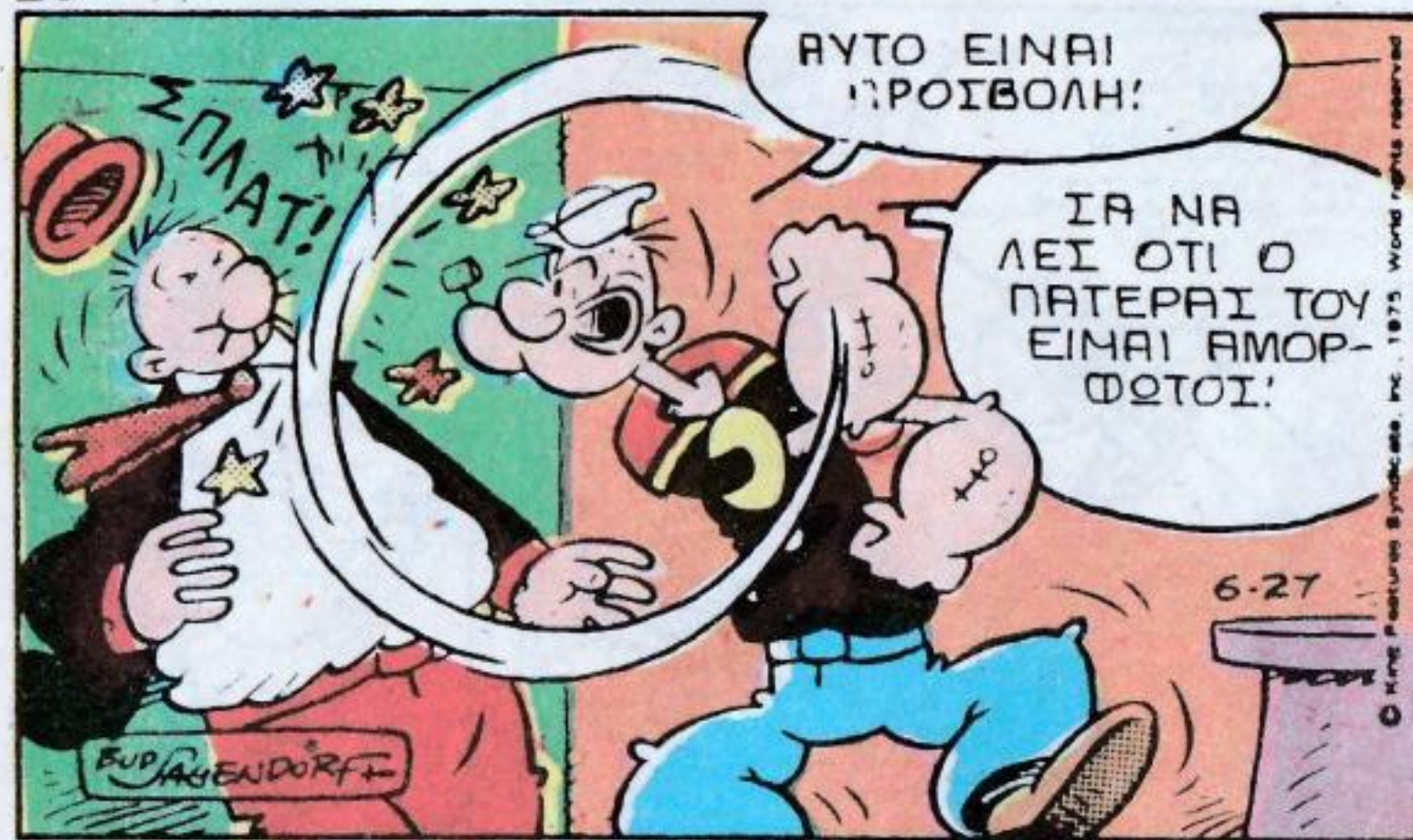
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩ-ΣΟΥΜΕ ΤΗ ΤΗΛΕΚΑΤΕΥ-ΘΥΝΟΜΕΝΗ ΒΟΜΒΑ!

Η ΙΝΙΩ Ξ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΠΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΙΚΑΙΕΙ! ΤΟΥΣ ΕΛΙΑΣΤΑ Ο-ΛΟΥΣ!

ΘΕΛΩ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙΣ ΝΑ ΓΕΥΕΤΑΙ Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ ΛΙΓΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ!

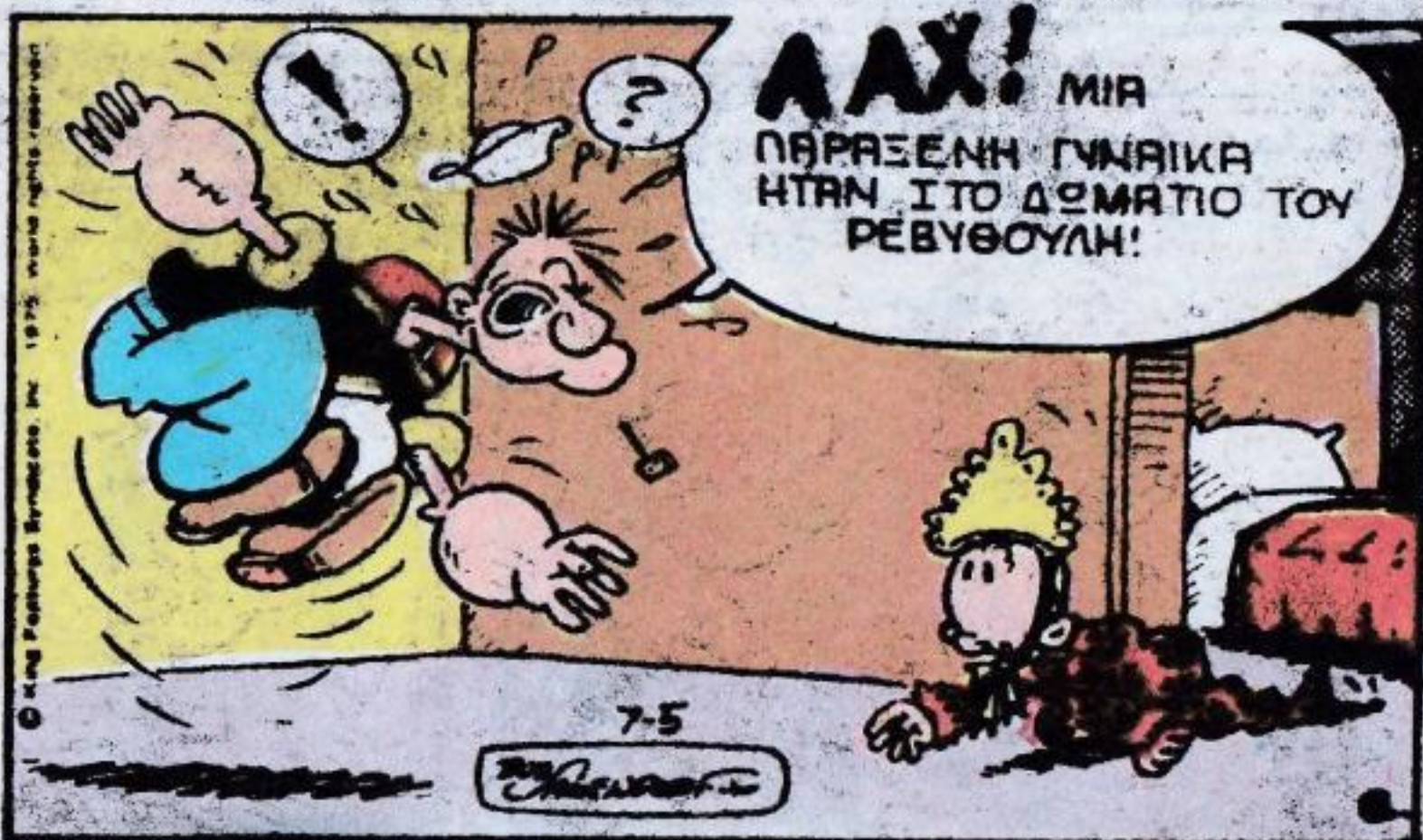

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙ-
ΤΗΤΟ!... ΡΩΤΑ
ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΟ!

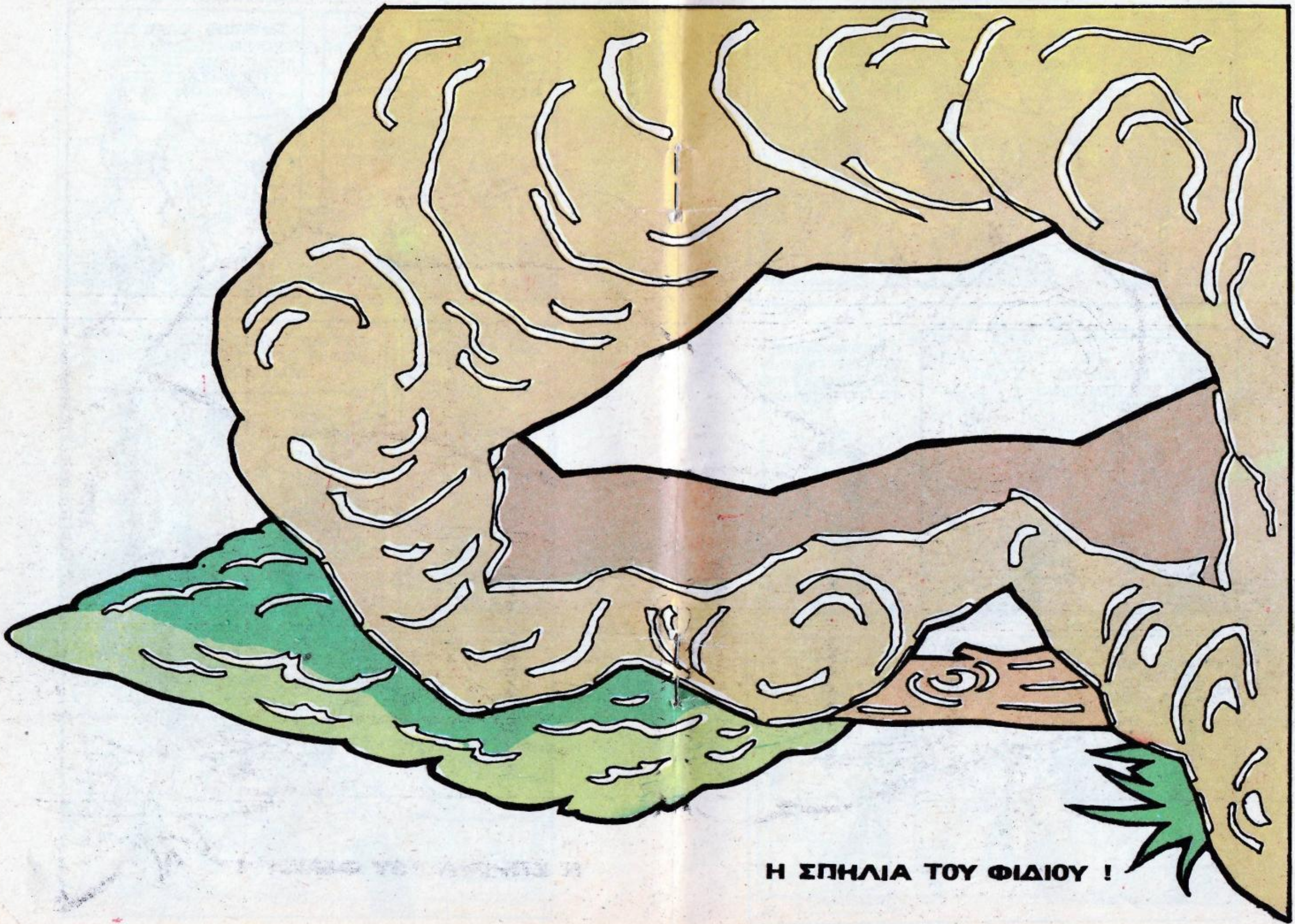

ΟΤΑΝ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩ-
ΣΕΙ Ο Κ. ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ο ΡΕ-
ΒΥΘΟΥΛΗΣ ΘΑ
ΜΙΛΑΕΙ ΙΑ ΚΥ-
ΡΙΟΣ...

Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ !

Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΤΙΠΟ-
ΤΑ ΤΟ ΑΙΣΧΗΜΟ!

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ
ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΣΟΠΕΝ,
ΤΟΝ ΜΤΕΓΚΑ,
ΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛ
ΑΓΓΕΛΟ...

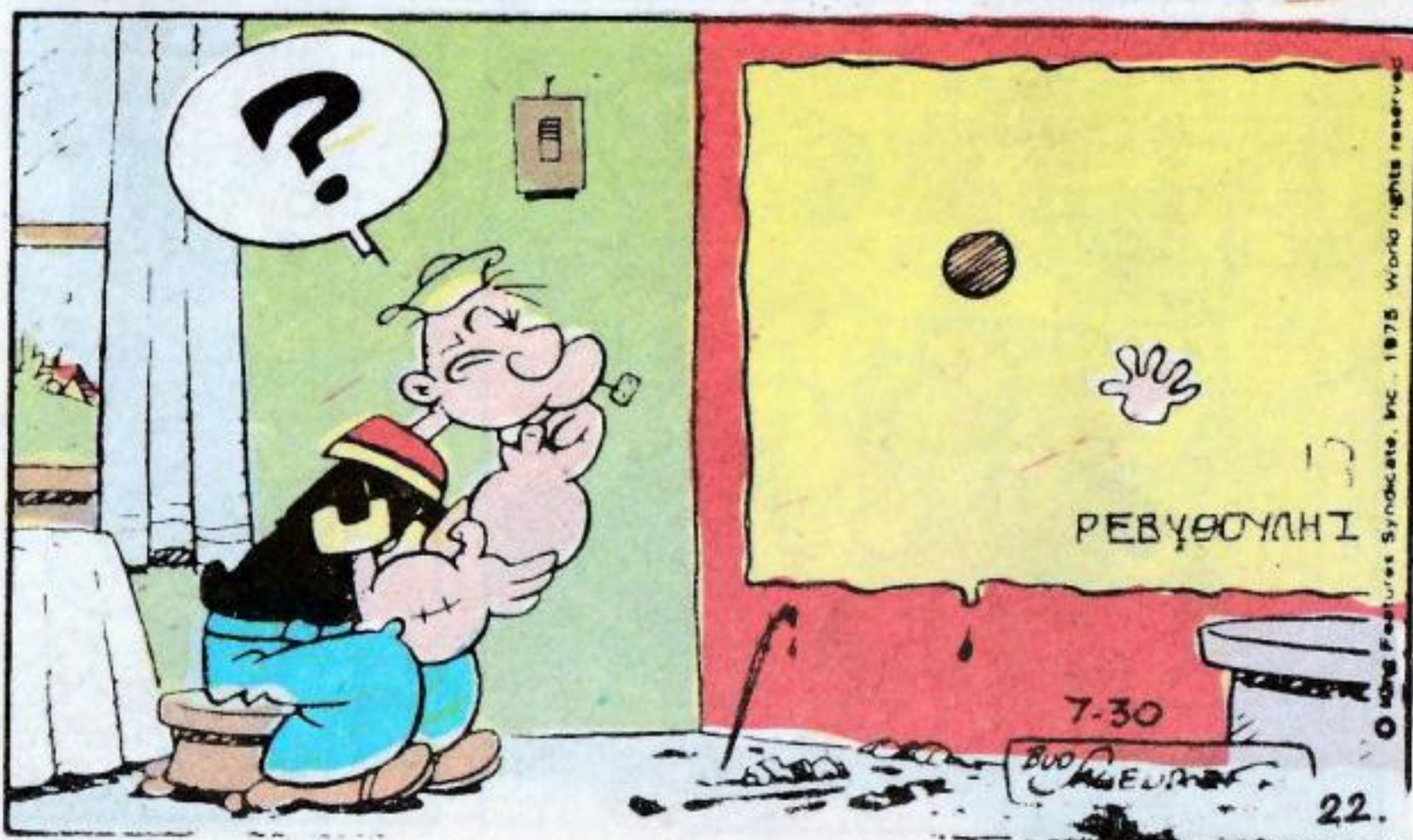

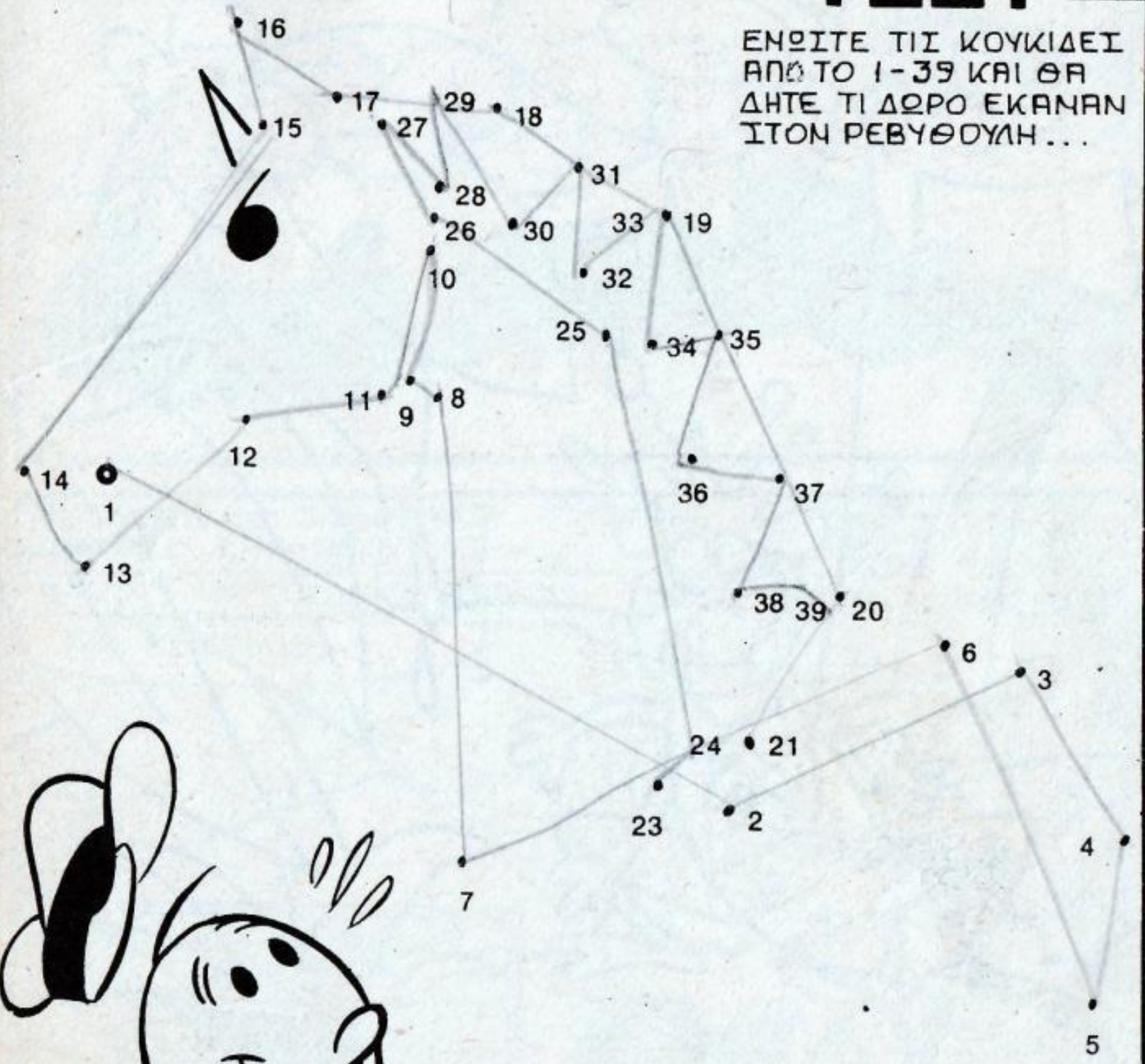
Η ΖΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΠΙΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟ
ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ
ΕΧΩ ΔΕΙ!...

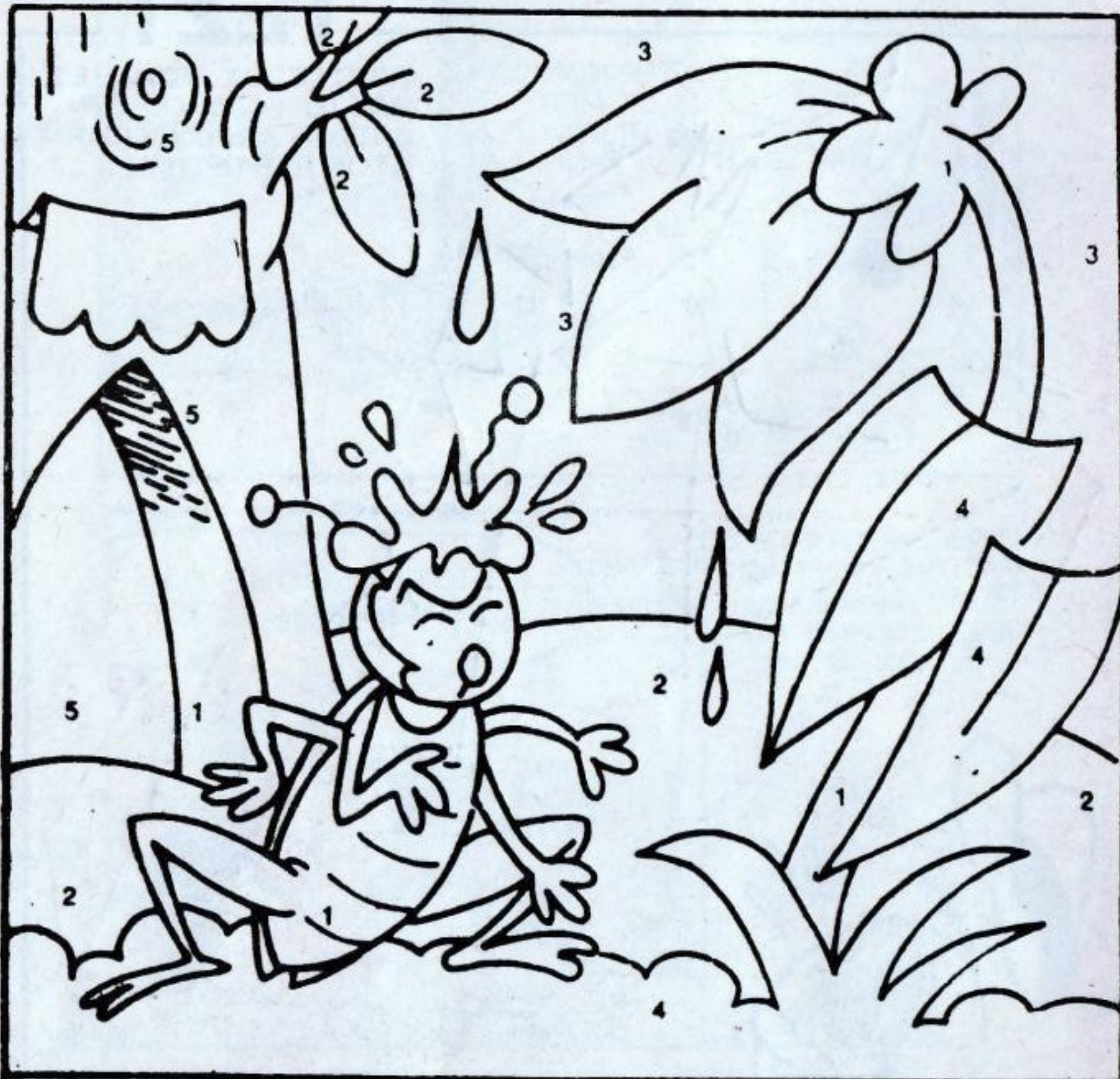

ΤΕΣΤ

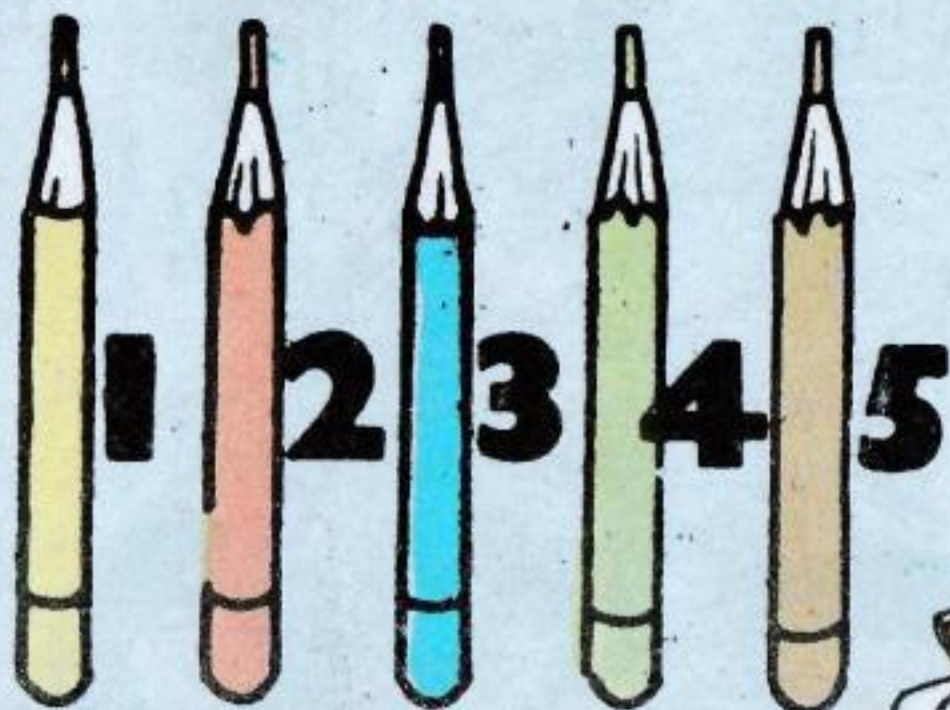
ΕΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΙΔΕΙ ΑΠΟ ΤΟ 1-39 ΚΑΙ ΘΑ ΔΗΤΕ ΤΙ ΔΩΡΟ ΕΚΑΝΑΝ ΣΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ...

ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕ ΤΟ ΣΚΙΤΙΟ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΣΗ
ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΟΛΥ-
ΒΙΩΝ...

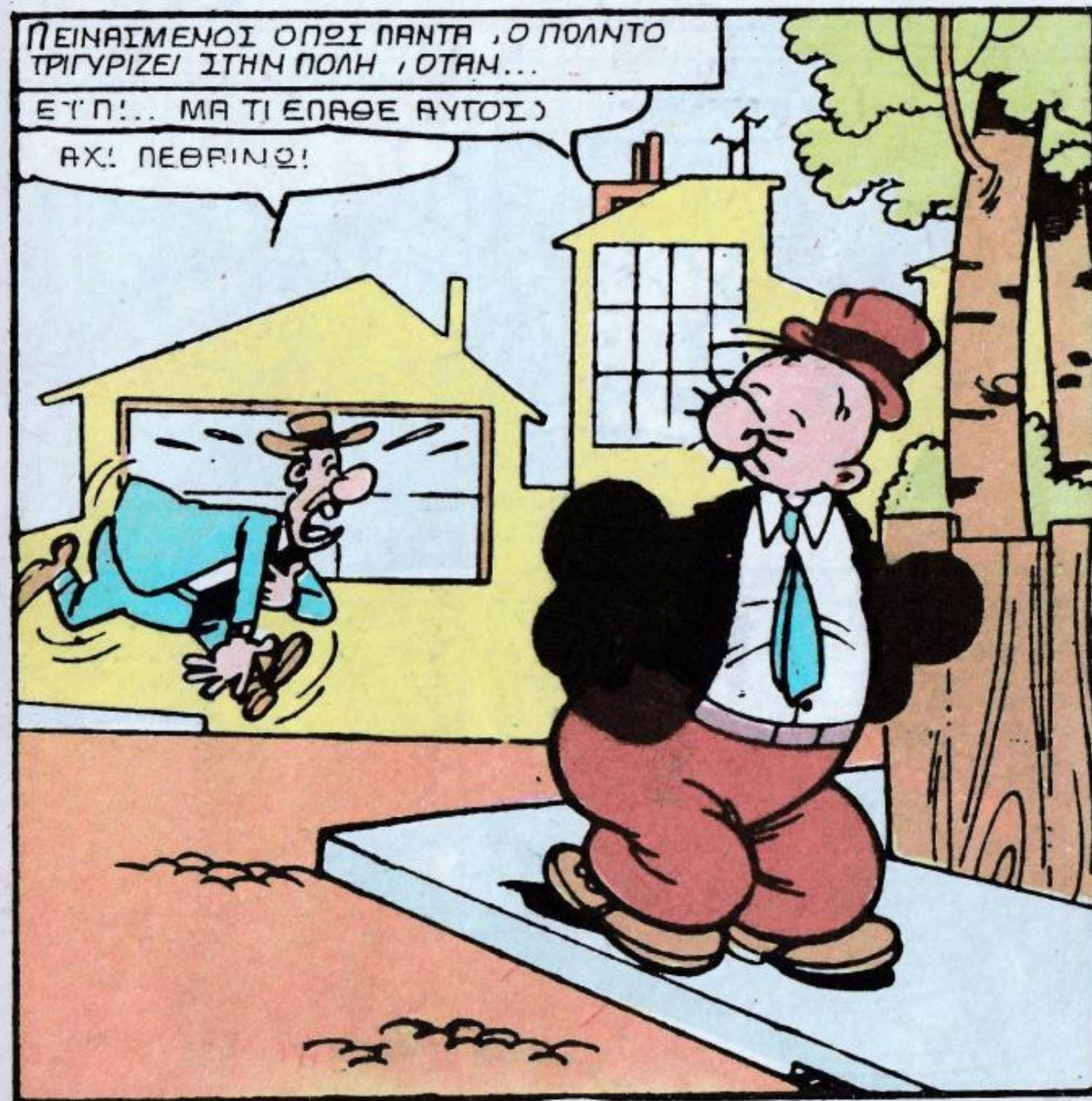

ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΑΠΟ ΠΕΪΝΑ

ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΙ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, Ο ΠΟΛΥΤΟ
ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΟΤΑΝ...

Ε΄Π!... ΜΑ ΤΙ ΕΠΑΘΕ ΑΥΤΟΣ?

ΑΧ! ΠΕΘΡΙΝΩ!

ΑΛΛΑ ΜΟΛΙΣ ΤΡΕΙ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗ ΜΠΟΥΚΙΑ...
ΓΚΟΥΛ! ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΜΟΥ!

ΑΑΧ! ΤΙ ΠΟΝΟΙ! ΑΑΧ! ΕΛΣ

ΓΡΗΓΟΡΑ ΝΟ-
ΣΙΟΚΟΜΟΙ! ΑΟΥΟΥΧ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΤΟΥ ΚΑΝΟΥ-
ΜΕ ΠΛΥΣΗ
ΙΤΟ ΙΤΟ-
ΜΑΧΙ! ΑΑΑΧ!

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΑΣ-
ΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΟ...
Ο ΜΠΙΛ ΠΟΠΟΜ, ΕΝΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
ΜΑΙ ΕΙΧΕ ΜΠΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΜΜΟΡΙΑ
ΓΚΑΓΚΙΤΕΡ...

... ΜΑ ΤΟΝ ΑΝΑΚΑΛΥ-
ΨΑΝ ΚΑΙ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ
ΤΟΝ ΙΚΟΤΟΙΣΟΥΝ!...

ΕΥΤΥΧΩΣ Ο ΜΠΙΛ ΠΟΠΟΜ
ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΤΟ ΙΚΑΙΣΕΙ
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ
ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥ-
ΝΟΜΙΑ!

ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΕΙΑΜΕ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥ-
ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΚΑΓΚΙΤΕΡ, ΑΦΟΥ
ΤΟΥ ΕΦΕΡΑΝ ΤΟ ΔΗΛΗΤΗ-
ΡΙΑΣΜΕΝΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ!

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕ ΒΓΑΛΟΥΝ
ΑΠ' ΤΗ ΜΕΙΗ. ΓΙΑΤΙ ΝΟΜΙ-
ΖΑΝ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ Ο ΜΠΙΛ
ΠΟΠΟΜ!

ΕΥΤΥΧΩΣ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΙΡΗ
ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΙΣΘΗ-
ΚΕΙΣ ΜΕ ΜΙΑ ΠΛΥΣΗ ΙΤΟ ΙΤΟ-
ΜΑΧΙ!

ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ!

ΣΛΟΥΡΡ!

ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΝΑ ΦΑΤΕ ΚΑΛΑ ΓΙΑ ΝΑ
ΑΝΑΚΤΗΣΙΤΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΣΑΣ ...
ΕΤΣΙ;

ΜΑ... ΤΙ ΕΧΩ...
ΠΑΘΕΙΣ ΕΓΩ...

ΕΙΣ, ΔΙΔΕ! ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΙ
ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΟΥ, ΔΟΣΙΕ ΜΟΥ
ΤΟ ΕΜΕΝΑ!

ΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΕΡΑΙΕ Η
ΑΝΟΡΕΞΙΑ ΚΙ' ΕΧΩ ΜΙΑ ΔΙΑ-
ΒΟΛΕΜΕΝΗ ΟΡΕΞΗ!
ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ!

ΓΚΡΡ... ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΕΓΩ, ΜΕ
ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ
ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΘΟΛΟΥ ΟΡΕ-
ΞΗ! ΤΙ ΑΤΥΧΙΑ!...

ΕΛΟΣ

Ο ΓΚΡΟΣ ΤΩΝ ΜΙΣΤΩΝ

Μ

ΙΑ ΦΟΡΑ κι' ένα και-
ρό ήτανε δύο αδέρφια.

Τόν ένα τόν λέγανε
Κανέλλο και ήταν πο-
λύ πλούσιος, αλλά σκληρός αν-
θρώπος. Τόν άλλο τόν λέγανε

Δήμο, ήταν φτωχούλης, αλλά
είχε πολύ καλή καρδιά. Για νά
ζήσει ο φτωχός αδελφός, ο Δή-
μος, έκοβε κάθε μέρα ξύλα στο
δάσος και τὰ πουλούσε στην
πόλι, ενώ η γυναίκα του, δού-
λευε στο σπίτι του πλούσιου ά-

δελφού, του Κανέλλου, κι' αυτός, αντί για πληρωμή της έδινε τότε-τότε κανένα πιάτο φαί! Έτσι, ο καημένος ο Δήμος, μαζί με την γυναίκα του, με δυσκολία ζούσαν, ενώ ο Κανέλλος όλη την ημέρα, καθότανε και μέτραγε τις χρυσές του λίρες, για να νοιώθει και να αισθάνεται πόσο πλούσιος ήταν.

Μια μέρα, εκεί που ο Δήμος έκοβε ξύλα στο δάσος, κοντά σε κάτι βράχους, άκουσε καλπασμό αλόγων. Σήκωσε το κεφάλι του και αντίκρουσε πέρα καμιά δεκαριά καβαλλάρηδες, να έρχονται προς το μέρος του. Φοβήθηκε πολύ και κρύφτηκε πίσω απ' τους βράχους.

Οι καβαλλάρηδες πλησίασαν. Ήτανε ληστές, όπλισμένοι με σπαθιά και τόξα. Κάθε ένας από αυτούς είχε κρεμασμένο στον ώμο του ένα δερμάτινο σακκούλι. Αφού στάθηκαν κοντά στους βράχους και στον κρυμμένο ξυλοκόπο, μίλησαν κάμποση ώρα μεταξύ τους.

Ξάφνου, ο αρχηγός τους, ένας γεροδεμένος άνδρας, τους είπε:

— Παλικάρια, κάντε ήσυχία για να μπορέσω να άνοιξω την είσοδο της σπηλιάς και να άδειάσουμε μέσα τα σακκούλια με τους θησαυρούς.

Τα παλικάρια ήσυχασαν κι' ο αρχηγός τους είπε μερικές μαγικές λέξεις. Ο βράχος που βρισκόταν μπροστά του, πειραμέρισε και φάνηκε ή είσοδος μιάς μεγάλης σπηλιάς. Τότε όλοι οι καβαλλάρηδες μπήκαν μέσα και σε λίγο βγήκαν με άδειασμένα τα σακκούλια που κράταγαν.

Τότε, ο αρχηγός τους είπε πάλι άλλες μαγικές λέξεις και το άνοιγμα της σπηλιάς κλείστηκε.

Ύστερα από αυτά ο αρχηγός με τα παλικάρια του έφυγαν καλπάζοντας. Σάν απομακρύνθηκαν αρκετά και σιγουρεύτηκε ο Δήμος ότι δεν μπορούσαν να τον δούν, βγήκε από την κρυψώνα του, πήγε μπροστά στα βράχια, είπε τις μαγικές λέξεις που είχε άκούσει,

και τότε ο βράχος που έκρυβε το άνοιγμα της σπηλιάς πειραμέρισε και από μέσα πετάχτηκε μια έκτυφλωτική λάμψη.

Τα έχασε τότε ο καημένος ο Δήμος στην αρχή, μα σάν το καλοσκέφτηκε άπεφάσισε να μπή στη σπηλιά, για να δη άπό που βγαίνει αυτή ή λάμψη.

Μπήκε, λοιπόν, και είδε τότε βαρέλια άραδιασμένα, γεμάτα με λογής-λογής θησαυρούς: διαμάντια, σμαράγδια, ρουμπίνια και χρυσές λίρες.

Σάστισε ο φτωχός σάν είδε όλα αυτά.

Μετά, σάν συνήλθε, γέμισε τις τσέπες του, το καπέλο του, τον κόρφο του, με πολύτιμα πετράδια και χρυσάφι.

Τόν είδε ή γυναίκα του, ταραγμένο, είδε όλους αυτούς τους θησαυρούς, που κουβάλαγε ο άντρας της και του είπε:

— Μπά, σε καλό σου άντρα μου, έσύ πήγες να φέρης άπό το δάσος ξύλα για πούλημα και αντί για ξύλα έφερες θησαυρούς πολύτιμους; Μήπως έκλεψες κανένα άρχοντα;

— Όχι, γυναίκα. Δεν έκλεψα κανένα, βρήκα μια σπηλιά γεμάτη με θησαυρούς.

Και της διηγήθηκε σιγά-σιγά όλη την ιστορία.

— Τώρα που έμαθες την κρυψώνα των θησαυρών, άντρα μου, θα σου δώσω αύριο δερμάτινα σακκούλια να πäs να τα γεμίσης με χρυσάφι και πολύτιμα πετράδια.

Έτσι και έγινε. Την άλλη μέρα, ο Δήμος πήγε στη σπηλιά και γέμισε τα δερμάτινα σακκούλια και σάν γύρισε στο σπίτι είπε στην γυναίκα του:

— Τώρα, γυναίκα, τρέξε στον πλούσιο άδερφό μου, τον Κανέλλο, και ζήτησε του τη ζυγαριά, να ζυγίσουμε τα χρυσάφια και τα διαμαντικά μας, να δούμε πόσο πλούσιο είμαστε.

Ο Κανέλλος όμως, που παραξενεύτηκε που ο φτωχός άδελφός του είχε κάτι για ζύγισμα, άλειψε με μέλι το κάτω μέρος της ζυγαριάς.

Κι' όταν ο Δήμος και ή γυ-

ναίκα του ζύγισαν τους θησαυρούς τους, κόλλησαν άπό κάτω άπό τη ζυγαριά, χωρίς να το καταλάβουν, μερικά χρυσά φλουριά και έτσι ο Κανέλλος κατάλαβε ότι ο άδελφός του, άπό φτωχός που ήταν, είχε γίνει πλούσιος. Περίεργος, λοιπόν, ξεκίνησε για το σπίτι του άδελφού του, να μάθη, που τα βρήκε τόσα λεφτά.

Ο Δήμος του είπε όλη την ιστορία, καθώς και τα μαγικά λόγια. Και έτσι, την άλλη μέρα, ο Κανέλλος άπεφάσισε κι' αυτός να πάη στην σπηλιά.

Ο Δήμος, άφού ζύγισε καλά τα σακκούλια τα γεμάτα με τους θησαυρούς του, και κατάλαβε πως είχε γίνει πολύ πλούσιος, τα έδωσε στον τσαγκάρη να του τα ράψη καλά.

Ο τσαγκάρης έρραψε τα σακκούλια αλλά κράτησε και μερικά πολύτιμα πετράδια για τον κόπο του.

Ο Κανέλλος, πάλι, ο πλούσιος άδελφός, έφτασε στη σπηλιά των ληστών και άρχισε να φορτώνη τα μουλάρια του με θησαυρούς.

Πέρασαν αρκετές ώρες και ο Κανέλλος έτοιμαζόταν να φύγη, όταν παρουσιάστηκαν μπροστά στο άνοιγμα της σπηλιάς, οι ληστές με τα άλογά τους.

— Πιάστε τον και δέστε τον μέσα στη σπηλιά! διέταξε θυμωμένος ο αρχηγός.

*

Πέρασαν τρεις μέρες και ο Κανέλλος έμενε δεμένος, χωρίς νερό και φαί. Ο Δήμος όμως, που είχε καλή καρδιά, άνησύχησε για τον άδελφό του και άποφάσισε να πάη να τον βρη. Έφτασε μπροστά στην σπηλιά είπε τα μαγικά λόγια, μπήκε μέσα κι' έλευθέρωσε τον άδελφό του.

Μετά από μερικές μέρες, όταν οι ληστές ξαναπήγαν στην σπηλιά με τους θησαυρούς και δεν βρήκαν τον Κανέλλο, ο αρχηγός τους τους είπε:

— Έκτός από μäs, το μυστικό της σπηλιάς, το ξέρουν άλλοι δυό. Αυτός που δέσαμε

και άλλος ένας άνθρωπος, αυτός που ήρθε και τον έλυσε. Για να βρούμε, λοιπόν, αυτούς που τόλμησαν να μπουν έδω, άκούστε τί θα κάνετε: Θα μπήτε όλοι σ' ένα βαρέλι, που θα το φορτώσω στα άλογά σας. Έπειτα, θα ντυθώ φτωχικά, θα δέσω τα άλογά σας, τα φορτωμένα με τα βαρέλια πίσω άπό το δικό μου άλογο και έτσι θα μπουμε στο χωριό. Εγώ, θα λέω πως είμαι έμπορος λαδιού, για να μη μäs καταλάβουν και θα ρωτάω, για να βρω αυτόν που ξέρει το μυστικό της σπηλιάς μας και που έλυσε τον αϊχμάλωτό μας και σάν τον βρω θα σας είδοποιήσω να βγητε άπό τα βαρέλια να τον σκοτώσετε. Σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι.

Την άλλη μέρα, λοιπόν, στο χωριό είδαν έναν καβαλλάρη, που είχε δεμένα πίσω του καμιά δεκαπενταριά άλογα φορτωμένα με μεγάλα βαρέλια.

Περνώντας άπό τον τσαγκάρη του χωριού, ο αρχηγός των ληστών σκέφτηκε να ξεπεζέψη για λίγο και να πάη να ράψη τις σόλες των παπουτσιών του, που είχαν ξηλωθή.

— Μπορείς, μάστορα, να μου ράψης τις σόλες των παπουτσιών μου, που ξηλώθηκαν στον δρόμο; λέει στον τσαγκάρη.

— Χά! Χά! έκανε ο τσαγκάρης. Με ρωτάς, αν μπορώ; Εγώ, που με βλέπεις, έχω ράψει δερμάτινα σακκούλια γεμάτα με θησαυρούς, και δεν θα μπορέσω τώρα να ράψω ένα ζευγάρι παλιοπάπουτσα;

— Έχεις ράψει σακκούλια με θησαυρούς; ρώτησε ο αρχιληστής. Και ποιανού ήτανε αυτά τα σακκούλια;

— Του Δήμου, είπε πάλι ο τσαγκάρης. Του φτωχού, που έγινε πλούσιος!

— Και που κάθεται αυτός ο Δήμος;

— Κάθεται, στο τέλος αυτού του δρόμου άριστερά.

Χωρίς να πη τίποτα άλλο ο αρχιληστής βγήκε άπό το μαγαζί και σέρνοντας τα φορτω-

μένα ἄλογα πίσω ἀπὸ τὸ δικό του, ἔφτασε στὸ σπίτι τοῦ Δήμου.

— Ἔεε! Νοικοκυραῖοι, μήπως θὰ μπορούσα ἀπόψε νὰ μείνω σπίτι σας; λέει. Γιατὶ ἔρχομαι ἀπὸ πολὺ μακριὰ καὶ δὲν ἔχω ποῦ νὰ πλავιάσω τὸ βράδυ;

— Κόπιασε, λέει ὁ Δήμος. Ἀλλὰ πρῶτα νὰ μᾶς πῆς τί γυρεύεις στὸ χωριό μας.

— Νά! εἶπε ὁ ληστής δείχνοντας τὰ ἄλογά του φορτωμένα μὲ τὰ βαρέλια, εἶμαι λαδέμπορος. Πάω σὲ μιὰ μακρινὴ πολιτεία, νὰ πουλήσω τὸ λάδι μου.

— Καλὰ, εἶπε ὁ Δήμος. Ἔλα, μέσα νὰ φάμε.

Ἀφοῦ ξεφόρτωσαν μὲ προσοχὴ τὰ βαρέλια καὶ τὰ ἔβαλαν στὴν αὐλὴ, πότισαν καὶ τάϊσαν τὰ ἄλογα. Ἐπειτα, κάθισαν νὰ φᾶνε καὶ αὐτοί: ὁ Δήμος μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ ὁ ληστής.

Ἐπειδὴ, ὅμως, τὸ λάδι γιὰ τὴ σαλάτα εἶχε σωθῇ, ἡ γυναῖκα τοῦ Δήμου ἄνοιξε ἓνα βαρέλι γιὰ νὰ πάρη λάδι. Μόλις ὅμως εἶδε μέσα τὸν ληστή, κατάλαβε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ φιλοξενούσαν ἦταν κακός.

Ἔτσι, ξανάκλεισε ἀμέσως τὸ βαρέλι. Μετὰ, συμφωνήθηκε

κρυφά, μὲ τὸν ἄντρα της, ἔρριξαν νarkωτικὸ στὸ κρασί τοῦ ἀρχιληστῆ ποὺ ἔτρωγε μαζί τους, καὶ ὅταν ἀποκοιμήθηκε, τὸν ἔκλεισαν καὶ αὐτὸν μέσα σ' ἓνα ἄδειο βαρέλι.

Ἦστερα, κατὰ τὰ μεσάνυχτα πῆγαν καὶ φώναξαν τὸν βαστάζο τοῦ χωριοῦ.

— Ἔλα, καημένε, τοῦ εἶπαν, νὰ πετάξης στὴ θάλασσα ἓνα βαρέλι ἐλιές ποὺ βρώμισαν καὶ θέλουμε νὰ τὶς ξεφορτωθοῦμε καὶ θὰ σοῦ δώσουμε ἓνα τάλληρο.

Ἦρθε αὐτός, πέταξε τὸ βαρέλι στὴ θάλασσα καὶ γύρισε νὰ πάρη τὸ τάλληρο.

Ὅμως, ὁ Δήμος τοῦ εἶπε τότε:

— Δὲν τὸ πέταξες βαθιά, καημένε, καί... ξαναγύρισε! Πάρε ἄλλο ἓνα τάλληρο καὶ ξαναπέταξέ το στὴ θάλασσα!

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, πετάχτηκαν ὅλα τὰ βαρέλια μὲ τοὺς ληστὲς στὴ θάλασσα...

Ἡ θάλασσα ἔβγαλε τὰ βαρέλια πολὺ μακριὰ, σ' ἓνα ἀκατοίκητο νησί, πέρα ἀπὸ τὸ πέλαγος. Ἐκεῖ, οἱ ληστὲς, μὴ ἔχοντας ποιὸν νὰ ληστέψουν, ἔγιναν γεωργοί!

Κι' ὁ Δήμος κι' ὁ Κανέλλος ἔμειναν πλούσιοι καὶ περάσανε καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα!